

Začnu dnes obhajobou: Já jsem s tím křížením jazzu a botaniky nezačal. Když už ale vypadá pojem *evergreen* jako nevykořenitelný, byť jen u nás a v Německé demokratické republice (a možná ještě někde, ale v anglicky/americky psané literatuře existuje pouze *standard*), přidám ještě jeden. Sice stejně výstižný a logický – nic proti stále zeleným rostlinám ani melodiím – ale nejsem si jist, zda vhodný v tomto kontextu: *solitér*. Tak si představuji osamocený strom v krajině a v přeneseném smyslu třeba i jedince mezi tisícem odlišných lidí. Muzikanti, jazzoví muzikanti, obehávají stovky standardů a často se nestarají o to, kdo je přivedl na svět. Lidově řečeno, od Bacha po Vlacha.

My se tu zabýváme odkazem skladatelů, kteří se ujali v jazzu, systematicky a přehledně, vedle jednoho základního dělení (Broadway, Hollywood, Tin Pan Alley, vlastní tvorba hudebníků) se ale nabízí ještě takovéto: *známí autoři – neznámí autoři*. Budeme tedy dělit na autory stovek skladeb a „příštipkáře“, od nichž se hraje jedna jediná melodie, byť stejně často, stejně populární. Aby tito „troškaři“ nebyli v nevýhodě, zakončíme semestr krátkým pohledem alespoň na ty nejvýše postavené. Víme, že toho napsali víc, ale málo platné, popularitu získala jen jedna jediná jejich písnička.

Pro příklad uvedu skladatele **Barta Howarda** (1915-2004). Muzikanti nám o něm neřeknou vůbec nic. Stačí ale kliknout na jeho jméno ve Wikipedii a už víme, že jeho životním hitem se stala píseň „**Fly Me to the Moon (In Other Words)**“, že ji napsal roku 1954 pro svého partnera Buda Fowlera, s nímž prožil 58 let svého dlouhého života a že byl autorem dalších 49 písní. Tuto najdeme ve vybrané tisícovce *Jazzstandards.com* na 352. pozici, což ale není vůbec špatné. Zpívali ji všichni, co něco znamenají: Judy Garland, Frank Sinatra, Tony Bennett, Ella Fitzgerald, Nat King Cole ad. Ve statistice *SecondHandSongs* najdeme 686 jejích různých podob, což je číslo velmi úctyhodné. Tom Lord ve své *Jazz Discography* má 474 záznamů. Jak ale vidíme, zůstala solitérem. Použiju tedy tento termín i dál.

Nejvýše umístěným solitérem je pomalá píseň milostného charakteru, **Lover Man**, a to na velmi pěkném 7. místě. V první stovce najdeme podobných ještě deset! Nepůjde tedy v žádném případě o méně kvalitní zboží, autoři těchto standardů se prostě uchytily jen jedním svým dílkem, o to však zdařilejším či úspěšnějším, případně obojím. Jak už to někdy bývá, vedle stručného názvu často nacházíme pokračování v závorce, stačí však jen ta dvě slova a každý ví, o co jde. Z trojice autorů jsou dva skladatelé a třetí textař. Asi tehdy nešlo o fair play, neboť se můžeme dočíst, že Jimmy Davis (Afroameričan 1915-1997) osobně přinesl písničku slavné zpěvačce Billie Holiday, ale než ji stihla natočit, musel se vrátit do Evropy ke své vojenské jednotce (byla druhá světová válka za účasti USA) a Billie ho už nikdy neviděla. Situace prý pohotově využil Ram Ramirez (Portorikánec 1913-1994) a nechával se slyšet, že autorem je on.

Poněvadž byl nejen skladatelem, ale i dobrým klavíristou, můžeme se domýšlet, že skladbu sám často hrával. Se svým triem ji však poprvé natočil až roku 1966. Podruhé pak sólově roku 1973. S kvartetem na varhany o čtyři roky později, dokonce dvakrát, ale podle diskografie nebyly tyto pozdní pokusy vydány. Další stopa, oč je méně zřetelná – na albu *Loverman: A Tribute to Billie Holiday* doprovází Ramirez naprosto neznámou zpěvačku jménem Lee Torchia; vyšlo 1985 na vinylu, 2005 na CD – v o to vybranější společnosti se klavírista ocitl: Ricky Ford-sax, Milt Hinton-bass, Mel Lewis-drums.

Ale k jednoznačnější zprávě, kterou podává první interpretka, Lady Day. Vytvořila si k písni zvláštní vztah a přála si ji nazpívat s větším ansámblem včetně smyčců. Na kolenou prý prosila producenta Milta Gablera, aby jí tuto výsadu zařídil a když přišla do studia a viděla tam všechny ty hráče, tak jí to přemohlo, že vyběhla zase ven, aby dala průchod slzám štěstí. Její deska se pak dostala na 5. příčku hitparády. Úplně jinak působí svědectví o nahrávání této melodie v případě heroinu propadlého Charlieho Parkera. Dostavil se do studia v takovém stavu, že ho producent Ross Russell musel u mikrofonu zezadu držet, aby neupadl. Právě toto jeho sólo je považováno za jedno z nejpůsobivějších. Pojďme poslouchat.

Lover Man (Oh, Where Can You Be)

composers: Jimmy Davis, Roger "Ram" Ramirez

lyricist: Jimmy Sherman

published: 1942

popular in: 3 in 1944

Tom Lord: 1.116x SecondHandSongs 590x JazzStandards: 007.

Je-li pravdivá informace o dvou nahrávkách Orchestru Eddieho Heywooda 30. 12. 1943 a 11. 3. 1944, předběhla instrumentální podoba její konečný, kompletní zpívaný tvar, který mu dala ta, již byla píseň věnována přímo skladatelem, Jimmym Davisem – Billie Holiday. A že se trefila do jejího stylu!

<https://secondhandsongs.com/performance/12140>

Lover Man (Oh, Where Can You Be?) by Billie Holiday

October 4, 1944

Charlie Parker zvaný Bird, smutný hrdina poválečného moderního jazzu, skončil ve 34 letech.

<https://secondhandsongs.com/performance/269229>

Lover Man by Charlie Parker Quintet

July 29, 1946

Jedno z nejlíbenějších provedení písně, jaké jsem poznal. Je z doby, kdy Barbra ještě udržovala osobní kontakt s velikány Broadwaye, Richardem Rodgersem a Haroldem Arlenem a zpívala opravdu vybraný repertoár. Později zpívala sice dál krásně, ale podstatně horší materiál.

<https://secondhandsongs.com/performance/41176>

Lover Man (Oh, Where Can You Be?) by Barbra Streisand

Released October 1967

Když se roku 1972 dostal do kin životopisný film *Lady Sings the Blues* o pohnutých osudech Billie Holiday, zaskvěla se v hlavní roli slavná zpěvačka Diana Ross, včetně zpěvu. Nechyběl ani *Lover Man*. Další podmanivé provedení.

Lover Man (Oh, Where Can You Be?) by Diana Ross

1972

Jedno z nejvzácnějších uchopení stejného materiálu nabízí nejušporněji hrající a zpívající klavíristka. Každý tón klenot.

<https://secondhandsongs.com/performance/544746>

Lover Man by Shirley Horn Trio

Live at the North Sea Jazz Festival, The Hague, Holland, July 10 – 12, 1981

Do nového tisíciletí v novém zvuku a citění, jak to umí Nnenna Freelon, ve stopách Sary Vaughan.

<https://secondhandsongs.com/performance/48937>

Lover Man by Nnenna Freelon

Released 2005

Z těch „lepší“ zpěvaček ještě tuto zkušenou (*1939), ale stále mladou ve výrazu.

<https://secondhandsongs.com/performance/891007>

Lover Man by Mary Stallings

Released May 17, 2019

Pro hebké melodie půjdeme k saxofonistům. Nejprve dva „okrajoví“ – Gerry Mulligan-baryton, Lee Konitz-alt, plus Caron Smith-bass, Larry Bunker-drums = kvarteto bez harmonického nástroje

<https://secondhandsongs.com/performance/746149>

Lover Man by Lee Konitz and The Gerry Mulligan Quartet

January 23, 1953

Autumn Leaves (Les feuilles mortes)

composer: Joseph Kosma (József Kozma)
lyricist: Jacques Prévert (French), Johnny Mercer (English)
published: 1946
popular in: 3 in 1950
Tom Lord: 1.420x SecondHandSongs 1.210x JazzStandards: 011.

První interpret, jímž měl být původně do filmu obsazený Jean Gabin, ten ale na poslední chvíli ucukl.

<https://secondhandsongs.com/performance/11552>

Les feuilles mortes by Yves Montand

Premiered December 3, 1946

První interpretka anglických veršů Johnnyho Mercera, Jo Stafford (1917 – 2008)

<https://secondhandsongs.com/performance/11555>

Autumn Leaves by Jo Stafford with Orchestra conducted by Harold Mooney

July 30, 1950

Nemyslitelné pojednat o této písni bez účasti Edith Piaf. Zpívá anglicky i francouzsky a hlavně skvěle.

<https://secondhandsongs.com/performance/534724>

Autumn Leaves by Edith Piaf

Released 1951

Nám známý filmový skladatel a dirigent skvělého hollywoodského orchestru, Victor Young, autor klenotu *Stella by Starlight* a dalších hitů. Klavírní sólo hraje Ray Turner.

<https://secondhandsongs.com/performance/539375>

Autumn Leaves by Victor Young and His Singing Strings

August 9, 1955

Velmi procítěně Mercerův text nazpíval Nat King Cole

<https://secondhandsongs.com/performance/81318>

Autumn Leaves by Nat "King" Cole with Orchestra conducted by Nelson Riddle

August 23, 1955

Známý básník klavíru se s písničkou přímo laská a všelijak ji obrací, jako briliant.

<https://secondhandsongs.com/performance/437562>

Autumn Leaves by Erroll Garner

September 19, 1955

Do losangeleského klubu nás zavede povýtce jazzová interpretace Mela Tormého, aka* *Velvet Fog*.

<https://secondhandsongs.com/performance/563990>

Autumn Leaves by Mel Tormé

Live at The Crescendo, February 22, 1957 (*aka je zkratka *also known as*, často používaná; *alias*)

Do zvláštní nálady dostal tento šanson Dukea Ellingtona, naprosto odlišné od všeho ostatního, co od něj známe. Úplné rozvolnění, velký prostor druhému nástroji jeho trumpetisty Raye Nance – houslím a stejně svobodný výraz zpěváka Ozzieho Baileyho. Zcela odlišná tvář génia jazzu.

<https://www.youtube.com/watch?v=Boj8cCnrT10>

Autumn Leaves by Duke Ellington Orchestra – Vocal by Ozzie Bailey

September 9, 1957

Jeden z nejhladivějších tónů, jaký běžně ze svého tenorsaxofonu vyluzoval Stan Getz, *one and only*.

<https://secondhandsongs.com/performance/1085222>

Autumn Leaves by Stan Getz with Bengt Hallberg

Stockholm, Sverige, 1959

Jedinečné duo spolu vytvořili tito znamenití jazzmani, bílý kytarista a černý basista.

<https://secondhandsongs.com/performance/442413>

Autumn Leaves by Jim Hall-Ron Carter Duo

Live at The Playboy Club, New York, August 4, 1972

Ze čtvrtého dílu série alb s názvem *Virtuoso* je i tato Passova verze muže, který zvítězil nad návykem.

<https://secondhandsongs.com/performance/149418>

Autumn Leaves by Joe Pass

November 1973

Hladivá barva decentní trubky a altsaxofonu s příchutí suchého Martini.

<https://secondhandsongs.com/performance/559796>

Autumn Leaves by Chet Baker & Paul Desmond

July – November 1974

Jedno ze špičkových provedení *Spadaného listí*. Když si oba vedoucí nejznamenitějšího jazzového big bandu v letech 1965-1978 vzali pár dní volna a odjeli si zahrát do klubu na Floridu jen ve čtyřech, dovolili si rozprostřít své pojetí standardu bez časového omezení na 15 minut a po sólu Jonesovy trubky se děly věci neslýchané: v čase 4:01 začíná sólo klavíristy Harolda Danka, jenž se rozhodl hrát jen levou rukou v nejhlubších oktávách, basista Rufus Reid to pochopil jako výzvu a svoji linku vytáhl nahoru do palcové polohy. Slyšíme, že hudba má divné proporce. Toto napětí se stupňuje dvě sloky (64 taktů), kdy si oba aktéři pravděpodobně vyměnili výmluvný pohled a od 5:57 se pomalu prolínají, aby zaujali své obvyklé polohy – basa opět dole, klavírní melodie nad ní. Úžasný moment!

<https://secondhandsongs.com/performance/159137>

Autumn Leaves by The Thad Jones Mel Lewis Quartet

Live at Airliner Lounge, Miami, Florida, September 24, 1977

Technika hry na vibrafon se v posledních 60 letech neuvěřitelně rozvinula směrem ke čtyřpaličkové virtuozitě, jakou s úžasem sledujeme už na konzervatořích a elitních základních uměleckých školách (Liberec). Bobby Hutcherson (1941-2016) si patrně osvojil její základy, projevoval se však vždy jako tradiční hráč s jedním párem paliček, jimiž však dociluje naprosto osobité barvy tónu. Je nádherná.

<https://secondhandsongs.com/performance/641279>

Autumn Leaves by Bobby Hutcherson / George Cables / Herbie Lewis / Philly Joe Jones

Monster, Holland, December 11 – 12, 1983

Avantgardě nakloněný, ale stále ještě srozumitelný čelný hráč na barytonsaxofon, s ním Don Pullen-piano, Fred Hopkins-bass, Idris Muhammad-drums, Chief Bey-percussion. Klubová atmosféra.

<https://secondhandsongs.com/performance/440763>

Autumn Leaves by Hamiet Bluiett & Concept

Recorded live in 1986 at the Carlos 1 Club, NY.

Brazilská zpívající klavíristka Eliane Elias zde jen hraje a perlí.

<https://secondhandsongs.com/performance/426816>

Autumn Leaves by Eliane Elias – solo piano

Released 1995

Steve Kuhn-piano, Buster Williams-bass, Bill Stewart-drums – sestava jako hrom.

<https://secondhandsongs.com/performance/604729>

Autumn Leaves by Steve Kuhn Trio

September 11 – 12, 1998

Francouzská hravost a důvěrná známost melodie slaví úspěch. Martial Solal (*1927 Alžír) a Robert Kaddouch (*1958 Casablanca, Maroko), už dávno oba Francouzi, ve dvouminutovém šotu.

<https://www.discogs.com/Martial-Solal-Robert-Kaddouch-Duo-Concert-Live-1999/release/17899144>

Autumn Leaves by Martial Solal-Robert Kaddouch Duo - Concert Live

Live in koncert, Parvis, Scène nationale, October 15, 1998

Maďarská pop-star János Vámosi (1925-1997) ve své mateřštině; autorem textu je Ernő Vécsey
<https://secondhandsongs.com/performance/885871>

Hulló levelek by Vámosi János

Released 2003

////////////////////////////////////

Jsme stále na vysoké pozici 013 a již se setkáváme s **první skladatelkou-ženou, Ann Ronell** (1905-1993). Její lyrická píseň, *Vrbo, plač pro mne*, začíná trošku nečekaně, třikrát opakovaným oktávovým krokem dolů, následovaným triolou. Po částech A – A v G-dur jde melodie očekávaným způsobem do subdominantní tóniny c-moll a po *bridgi* se opět vrací. Žádné další vymyšlenosti, a přesto z toho vychází nádherná, nezapomenutelná píseň, prostě jiná. Prvním interpretem byl Muzzy Marcellino, zpěvák a hvězdač za doprovodu Ted Fio Rito Orchestra v říjnu 1932. Jeho desku uslyšíme, skončila 3. prosince na 17. příčce a první dojem už po dvou týdnech podstatně napravil *King of Jazz*, Paul Whiteman se svým orchestrem, doprovázející Irene Taylor – byla z toho 2. pozice v hitparádě. Kromě první ženy-skladatelky tu však máme další primát. Ann Ronell píseň sice prodala Whitemanovi, ale dovolila si neslýchanou věc: věnovala ji Georgi Gershwinovi, skladateli, jenž jí pomohl v jejích začátcích v show-businessu. Musíme si uvědomit, že v té době, roku 1932, se nedalo ještě vůbec mluvit či uvažovat o feminizaci oboru, v němž se teprve začínaly pokoušet uspět první průkopnice, vedle Ann Ronell i Dana Suesse, hlavně ale Kay Swift, která roku 1930 pronikla na Broadway vůbec prvním muzikálem, napsaným celou ženou – *Fine and Dandy*. Titulní song (358) a *Can't We Be Friends?* (632) se staly standardy, sice z nižších pater, ale stále živými. Přirovnání bývají zpravidla přitažena za vlasy, zde ale můžeme vidět jasnou paralelu. Kay Swift byla jedinou velkou láskou George Gershwina, uděloval jí mnohé rady, vedl její další kroky a nakonec ji oslavil ve svém muzikálu *Oh, Kay!*. Bohuslav Martinů byl učitelem a důvěrným přítelem Vítězslavy Kaprálové. Oba vztahy ukončila smrt – Gershwina a Vítězslavy. Také Ann Ronell vzhlížela ke svému ochránci jako k jedinému idolu, ale zde to končilo. Dokazovala, že stojí na vlastních nohou, psala filmové hudby, byla první, kdo vydal soundtrack na desce, byla první ženou, jež roku 1942 napsala pro Broadway kompletní hudbu i verše k muzikálu *Count Me In*. Ano, muselo se s ní počítat jako s rovnou.

Willow Weep for Me

composer & lyricist: Ann Ronell

published: 1932

popular in: 2nd in 1932

Tom Lord: 968x SecondHandSongs 600x JazzStandards: 013.

Přestože byly nějaké spory, či deska vznikla dřív, diskografické analýzy hovoří jasnou řečí: tato:

<https://secondhandsongs.com/performance/9006>

Willow Weep for Me by Ted Fiorito & His Orchestra – Vocal by Muzzy Marcellino

October 1932 (Píše se Fiorito i Fio Rito)

Mnohem větší popularitu však získala novému standardu Whitemanova nahrávka.

<https://secondhandsongs.com/performance/68459>

Willow Weep for Me by Paul Whiteman and His Orchestra - Vocal Refrain by Irene Taylor

November 17, 1932

Solitéry vždy seděly Billie Holiday, která byla sama takovým osamělým zjevem, bojujícím s nepřízní osudu kvůli barvě kůže a pochybné minulosti, především však s návykem, který jí tak ukrátil život.

<https://secondhandsongs.com/performance/197559>

Willow Weep for Me by Billie Holiday and Her Orchestra

September 3, 1954

Dexter Gordon-tenor sax, Bud Powell-piano, Pierre Michelot-bass, Kenny Clarke-drums

Sweet Georgia Brown by Ben Bernie and His Hotel Roosevelt Orchestra

March 19, 1925

Pravděpodobně první zpívaná nahrávka s báječnou Ethel. Kdo si všimne v doprovodné skupině vedle zřetelné trubky Joea Smitha a klarinetu Dona Redmana, možná i Fletchera Hendersona u klavíru, hlavně nezvyklého basového nástroje – fagotu?

<https://secondhandsongs.com/performance/67614>

Sweet Georgia Brown by Ethel Waters and Her Ebony Four

May 13, 1925

Potěšme se orchestrem jednoho z Metuzalémů jazzu, Eubieho Blakea (1887-1983).

<https://secondhandsongs.com/performance/148343>

Sweet Georgia Brown by Eubie Blake & His Orchestra – Vocal by Dick Robertson

September 1931

Písnička se dobře ujala i v kapelách country music, asi těmi snadnými akordy.

<https://secondhandsongs.com/performance/148470>

Sweet Georgia Brown by Country All-Stars

March 19, 1953

Jedna ze zdařilých parafrází, kdy nad původní harmonií vznikla nová melodie, zajímavým způsobem instrumentovaná (Phil Kelly) a perfektně hraná, kapelníkem a trombonistou Billem Watrousem počínaje, dále trumpetistou Dannym Stilesem a klavíristou Tomem Garvinem, saxofonovou sekcí...

<https://www.youtube.com/watch?v=Qx1Rb-QrUJ0>

Sweet Georgia Upside Down by Bill Watrous & The Manhattan Wildlife Refuge

1975

Nemáte-li dosud zkušenost s Rolandem Kirkem, nevidomým hráčem na více dechových nástrojů najednou, učiňte ji zde. Z lehounkého pohvizdování Williama Eatona se vyklubuje stejně bezstarostné Kirkovo saxofonové sólo, jakoby neměl svého trápení dost. Necht' je nám příkladem.

<https://secondhandsongs.com/performance/103420>

Sweet Georgia Brown by Rahsaan Roland Kirk

1976

Hvízdá se i o 32 let později, na albu báječné šestice Afroameričanů, kteří si vše obstarají bez nástrojů – Take 6. Nejdokonalejší hlasy na Zemi.

<https://secondhandsongs.com/performance/476335>

Sweet Georgia Brown by Take 6

2008

Zase jiný recept na tu s prominutím odrhovačku (ale jak slyšíme, nezničitelnou) našla Michele Hendricks, blížící se uvolněností Rolandu Kirkovi. Nebát se. To ji naučil otec, Jon Hendricks, jeden z vynálezců vokalizy v jazzu.

<https://secondhandsongs.com/performance/1012074>

Sweet Georgia Brown by Michele Hendricks

January 7 – 8, 1998

////////////////////////////////////

Stále ještě velmi vysoko, na 21. místě, nacházíme písničku, která se brzy stala středem zájmu bebopových hudebníků coby předloha k naroubování nové, bebopové melodie. Zaslouhou Charlieho Parkera a díky jeho zálibě v sebeoslavňných skladbách s ornitologickými názvy vzniklo velmi známé, hojně obehrávané téma „**Ornithology**“ (1946). Dříve tu však byla písnička „**How High the Moon**“, nota bene představení *Two for the Show* v broadwayském Booth Theatre, hrané 124krát počínaje

8. únorem 1940. Verše napsala Nancy Hamilton, zhudebnil je Morgan Lewis a přestože předtím napsal dva jiné muzikály a pak ještě jeden, zdomácněla mu právě jen tato píseň. Má tu méně častou formu dvakrát 16 taktů, tj. A – B. Zatímco v prima voltě jde do mollové tóniny, v sekunda voltě je to vítězná G-dur. To je na nepozorné nebo méně trénované muzikanty trochu chyták, jinak se vše odvíjí naprosto logicky a harmonie je příjemná na hraní. Vím toho víc než o kterékoli jiné písničce, pro ten Parkerův (Birdův) název *Ornithology* jsme si ji v kapele Ornise zvolili jako znělku, to znamená při každém vystoupení hrát dvakrát.

Na desce Orchestru Bennyho Goodmana se zpěvačkou Helen Forrest se *Měsíc* dostal na 6. příčku, na trůn usedli manželé, kteří to spolu táhli dlouho, Les Paul na kytaru, Mary Ford zpívala a vládli celých 9 týdnů! To bylo roku 1951 a Les & Mary prodali milion desek. Tím byla stálost v repertoáru mnoha hudebníků tehdejších i budoucích potvrzena, zajištěna. Opět mohu jen opakovat, že novinky se brzy chopili mnozí a není snad známého jazzmana, který by *Měsíc* někdy nehrál, nezpíval nebo nenahrál. Ze všech nejvíc však píseň a především následné brilantní improvizace slušely královně jazzového vokálu, Elle Fitzgerald. Jsou-li určité standardy spojeny především s jedincem, tento pár je z nejpevnějších. Do tempa se ale píseň dostávala postupně, napsána byla v pomalejším tempu. Ti znali věci obvykle někde v průběhu svých improvizací „instalují“ i citaci Parkerovy *Ornithology*, jak ostatně uslyšíme.

How High the Moon

composer: Morgan Lewis

lyricist: Nancy Hamilton

published: 1940

popular in: 4th in 1940

Tom Lord: 860x SecondHandSongs 381x JazzStandards: 021.

Premiérová nahrávka a hned od *Krále swingu*, Bennyho Goodmana. Co víc si přát?

<https://secondhandsongs.com/performance/167358>

How High the Moon by Benny Goodman and His Orchestra - Vocal Chorus by Helen Forrest

February 7, 1940

Moc pěkně swingující malá parta kolem kytaristy Ala Caseyho. Saxofony Willie Smith a Illinois Jacquet, trubka Gerald Wilson, klavír Horace Henderson, basa John Simmons, bicí Sidney Catlett.

<https://secondhandsongs.com/performance/377512>

How High the Moon by Al Casey and His Sextet

January 19, 1945

Toto je teprve přípravná fáze na největší triumfy Elly Fitzgerald, jako byl ten v Berlíně roku 1960. Bodový scénář improvizace je však již hotov. Citace plné sloky 32 taktů Parkerovy *Ornithology* začíná v čase 2:02. Studiový orchestr je neznámý, na klavír ale rozjíždí John Lewis a basistou je svého času manžel Elly, Ray Brown. Je to jízda!

<https://secondhandsongs.com/performance/37978>

How High the Moon by Ella Fitzgerald

December 20, 1947

Uběhl 1 den a v jiném studiu nahrával velký Orchestr Stana Kentona s June Christy. Úplně jiný styl.

<https://secondhandsongs.com/performance/587585>

How High the Moon by Stan Kenton and His Orchestra with Vocal by June Christy

December 21, 1947

Les Paul i Mary Ford ukládali postupně vrstvy kytary a ženského hlasu do vícestopého magnetofonu a vytvořili si tak celou kapelu s vícehlasým zpěvem. Jasně 1. místo.

<https://secondhandsongs.com/performance/61308>

How High the Moon by Les Paul and Mary Ford

Released March 1951

Možná trochu neuctivá groteska Slima Gaillarda, zpívajícího kytaristy, nabízejícího jakousi textovou doplňovačku. Škoda, že nevíme, zda mu basuje jeho věrný druh Slam Stewart nebo někdo jiný. Možná postřehneme stopy jeho vynálezu, umělého jazyka, kterým také oslňoval a bavil.
<https://secondhandsongs.com/performance/721282>

How High the Moon by Slim Gaillard

November 1958

Snad nejdělikátnější možný projev Mela Tormého, jehož opačnou, jazzovou tvář (hlas) jsme nedávno poznali. Zde je opravdu *Mr. Velvet Fog*.

<https://secondhandsongs.com/performance/518072>

How High the Moon by Mel Tormé

August 1960

Z nashvillských kruhů se hlásí přední country kytarista Chet Atkins se svými druhy

<https://secondhandsongs.com/performance/357375>

How High the Moon by Chet Atkins

Released 1970

Když už tu padla zmínka o basistovi Stewartovi, který hrával smyčcem a totéž huhlal, ještě dál, respektive hlouběji, o celou oktávu, to dotáhl Major Holley se svým subbasem. Příjemnou zábavu. Oliver Jackson za bicími nástroji se tuží, na klavír doplňuje Gerald Wiggins.

<https://secondhandsongs.com/performance/328047>

How High the Moon by Major Holley

Paris, February 19, 1977

Veterán barytonsaxofonu (*1941) stále hrající, nespící.

<https://secondhandsongs.com/performance/936172>

How High the Moon by Ronnie Cuber

Released November 2019

Závěr zařídí Helena po trošku divoké a nesourodé předejhře, dál už dobré, i ty brusle beru. Text Zdeněk Borovec.

<https://secondhandsongs.com/submission/118802>

Já a půlměsíc by Helena Vondráčková

Released 1976

VIDEO

////////////////////////////////////
Někdy počátkem 40. let minulého století napsal klavírista Walter Gross kousek, který hrával příležitostně veřejně jako „Walter’s Melody“. Jeho známá, zpěvačka Margaret Whiting (její otec byl známým skladatelem standardů) jej seznámila s textařem Jackem Lawrencem a výsledkem byly verše nadepsané „Tenderly“. Skladatel zprvu nesouhlasil s názvem, ale podřídil se. Roku 1947 byla na světě autorizovaná nahrávka Sary Vaughan, nová píseň se vydala nenápadně do světa. Podstatně víc jí pomohla deska Rosemary Clooney z roku 1952, které se prodal milion, v hlasování Billboard Disc Jockey poll se stala číslem 6 všech dob. Píseň je napsána v Es-dur ve valčíkovém taktu, ale často je prováděna ve čtyřdobém metru.

Tenderly

composer:	Walter Gross				
lyricist:	Jack Lawrence				
published:	1946				
popular in:	4 th in 1947				
Tom Lord:	814x	SecondHandSongs	482x	JazzStandards:	026.

Prvním interpretem byl brazilský zpěvák a klavírista Dick Farney. V New Yorku se zdržoval jen v letech 1946-48 a k nazpívání této písně se dostal víceméně náhodou.

<https://secondhandsongs.com/performance/882599>

Tenderly by Dick Farney - Orchestrated and conducted by Paul Baron

June 1947

Druhou a dá se říci definitivní interpretkou, s níž je *Tenderly* spojováno nejvíc, je Sarah Vaughan. Doprovází ji orchestr jejího manžela.

<https://secondhandsongs.com/performance/29380>

Tenderly by Sarah Vaughan with George Treadwell's Orchestra

July 2, 1947

Téhož měsíce už tu byla pěkná koncertní úprava s trumpetovým sólem pana kapelníka.

<https://secondhandsongs.com/performance/10582>

Tenderly by Randy Brooks and His Orchestra

July 14, 1947

Oscar Peterson, kanadský zázrak, v době, kdy byl v USA ještě nově.

<https://secondhandsongs.com/performance/429515>

Tenderly by Oscar Peterson

March 1950

Milionová deska Rosemary Clooney, matky 5 dětí.

<https://secondhandsongs.com/performance/98426>

Tenderly by Rosemary Clooney with Percy Faith and His Orchestra

Released January 11, 1952

Nic nepředstírá svým přímočarým projevem Lady Day.

<https://secondhandsongs.com/performance/520805>

Tenderly by Billie Holiday & Her Orchestra

April 1, 1952

Touto dobou začal budovat pozici v Kalifornii mladý kytarista Barney Kessel. S notami!

https://www.youtube.com/watch?v=-dqIN_nJOXA

Tenderly by Barney Kessel

November 14, 1953

Na prvním albu *Ella and Louis* najdeme *Tenderly* v hodně populární podobě.

<https://secondhandsongs.com/performance/82843>

Tenderly by Ella Fitzgerald and Louis Armstrong

August 16, 1956

Dokonale vyrovnané a ladící hlasy *The Hi-Lo's* jsou vždycky požitekem.

<https://secondhandsongs.com/performance/196676>

Tenderly by The Hi-Lo's, Orchestra under the Direction of Frank Comstock

December 17, 1956

Kdo se rád dívá klavíristovi přes rameno, uvítá hru Bobbyho Troupa, autora hitu *Route 66*.

<https://secondhandsongs.com/performance/120980>

Tenderly by Bobby Troup

July 1957

VIDEO

Ta, která dál rozvíjí odkaz Sary Vaughan. V úvodu jako host Joe Williams. Phil Woods-alt sax.

<https://secondhandsongs.com/performance/114801>

Tenderly *by* **Dianne Reeves**

April 1996

S nedávnou saxofonovou podobou je tu parta ze Švédska, v čele se zkušeným Rosengrenem (*1937)

<https://secondhandsongs.com/performance/934796>

Tenderly *by* **Bernt Rosengren Quartet**

May 15 – 16, 2017

Konec 1.části - brzy bude 2.